

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 577/2020-76

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) a sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, proti postupu Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CbZm 25/2017 (pôvodne pod sp. zn. 3 Zm 634/2013) takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CbZm 25/2017 (pôvodne pod sp. zn. 3 Zm 634/2013) **boli porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Bratislava V **prikazuje** v konaní vedenom pod sp. zn. 2 CbZm 25/2017 (pôvodne pod sp. zn. 3 Zm 634/2013) konať bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie v sume **1 500 eur**, ktoré mu **je** Okresný súd Bratislava V **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Bratislava V **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania v sume **450,29 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkové okolnosti prípadu

1. Uznesením č. k. I. ÚS 577/2020-27 z 15. decembra 2020 ústavný súd prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní označenom v záhlaví tohto nálezu (ďalej aj „napadnuté konanie“). Vo zvyšnej časti, t. j. v časti namietaného porušenia práva podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie, bola ústavná sťažnosť odmietnutá.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej viacerých doplnení a obsahu pripojeného súdneho spisu okresného súdu vyplývajú nasledujúce podstatné skutočnosti o priebehu napadnutého konania:

2.1. Napadnuté konanie sa začalo 6. augusta 2013 doručením žaloby obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“), na zaplatenie pohľadávky v sume 16 749,45 eur s príslušenstvom spolu s návrhom na vydanie zmenkového platobného rozkazu uplatneným proti žalovaným v 1., 2. a 3. rade a proti sťažovateľovi v procesnom postavení žalovaného v 4. rade.

2.2. Okresný súd vydal 22. januára 2014 zmenkový platobný rozkaz sp. zn. 3 Zm 634/2013, ktorým sťažovateľovi a žalovaným v 1. až 3. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi požadovanú zmenkovú sumu spolu s príslušenstvom. Proti predmetnému zmenkovému platobnému rozkazu podal 17. februára 2014 námietky sťažovateľ a následne 12. júna 2014 aj žalovaný v 3. rade spolu s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty.

2.3. Uznesením z 27. marca 2014 okresný súd ustanovil v konaní prekladateľku, ktorú v priebehu namietaného konania opakovane žiadal o preklad listín zo slovenského do nemeckého jazyka v súvislosti s pobytom žalovaného v 3. rade v Rakúskej republike.

2.4. Návrh žalovaného v 3. rade na odpustenie zmeškania lehoty bol uznesením okresného súdu z 29. júla 2014 zamietnutý a následne uznesením zo 17. apríla 2015 okresný súd odmietol námietky žalovaného v 3. rade proti zmenkovému platobnému rozkazu ako oneskorene podané. O odvolaní žalovaného v 3. rade rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 2 CoZm 3/2016 z 23. marca 2016.

2.5. Sťažovateľ okresnému súdu doručil 24. júla 2015 návrh, ktorým žiadal prerušenie napadnutého konania až do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 1 CbZm 241/2014.

2.6. Okresný súd previedol 28. marca 2017 spis do súdneho registra „CbZm“ a uznesením z 30. marca 2017 vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za podanie námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu, proti ktorému podal sťažovateľ 23. októbra 2017 sťažnosť.

2.7. Okresný súd vyzval 9. júna 2017 žalobcu na vyjadrenie sa k námietkam sťažovateľa a následne vykonával úkony spojené s doručovaním jednotlivých podaní vo veci samej na vyjadrenie stranám sporu.

2.8. Dňa 23. apríla 2019 a opätovne 1. júla 2020 došlo k zmene zákonného sudcu.

2.9. Okresný súd nariadil 27. októbra 2020 pojednávanie na 11. február 2021, ktoré bolo z dôvodu nepriaznivej situácie v súvislosti so šírením ochorenia COVID-19 zrušené a nový termín bol stanovený na 13. apríl 2021, ktorý okresný súd z rovnakého dôvodu zrušil a pojednávanie nariadil na 8. jún 2021.

2.10. Okresný súd uskutočnil 8. júna 2021 pojednávanie, ktoré odročil na 7. október 2021 pre účel doplnenia dokazovania.

2.11. Opätovne došlo 7. októbra 2021 k zmene zákonného sudcu a vec sťažovateľa bola pridelená zákonnému sudcovi [REDACTED].

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní podal sťažovateľ ústavnú sťažnosť, v ktorej namieta neprimeranú a ústavne neakceptovateľnú dĺžku napadnutého konania, ktoré označuje za „*zjavne nesústredené, neefektívne a neučinné*“. Poukazuje na skutočnosť, že okresný súd nenariadil v priebehu konania ani jedno súdne pojednávanie a nevykonal žiaden kvalifikovaný úkon, ktorý by smeroval k odstráneniu jeho právnej neistoty.

4. V priebehu konania pred ústavným súdom sťažovateľ opakovane doplňal ústavnú sťažnosť podaniami z 8. decembra 2020, 31. mája 2021, 14. júna 2021, 28. júla 2021, 27. septembra 2021, 28. októbra 2021 a z 5. novembra 2021, v ktorých informuje o stave napadnutého konania a opakovane akcentuje jeho neprimeranú dĺžku.

5. Týmto postupom okresného súdu dochádza podľa sťažovateľa k porušeniu jeho práv uvedených v bode 1 odôvodnenia tohto nálezu, preto sa domáha, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prieťahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 eur a náhradu trov konania vzniknutých pred ústavným súdom.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

III.1. Vyjadrenie okresného súdu

6. Okresný súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti č. k. 1 Spr 3055/2021 z 27. januára 2021 uviedol, že v priebehu napadnutého konania došlo z objektívnych dôvodov k opakovanej zmene zákonného sudcu. Vzhľadom na pobyt žalovaného v 3. rade v Rakúskej republike je napadnuté konanie časovo náročnejšie z dôvodu potreby vyhotovovania prekladov všetkých písomností a ich následného doručovania do zahraničia. Okresný súd uznal prieťahy v období od 4. júla 2017 do 27. augusta 2018 a následne po vykonaní úkonu 27. augusta 2018 až do 25. marca 2020, pričom dodal, že termín pojednávania bol stanovený na 11. február 2021.

III.2. Replika sťažovateľa

7. Sťažovateľ v replike doručenej ústavnému súdu 3. februára 2021 nesúhlasí s upustením od ústneho pojednávania v danej veci, trvá na osobnej prítomnosti svojho právneho zástupcu a na ústnom prejednaní ústavnej sťažnosti z dôvodu poskytnutia nepravdivých a neúplných informácií o procesných úkonoch zo strany okresného súdu v napadnutom konaní. Tvrdenie okresného súdu o náročnosti napadnutého konania z dôvodu doručovania dokumentov do zahraničia označuje za „*alibistické*“, pretože proti žalovaným v 1. až 3. rade bolo konanie právoplatne skončené a vedie sa už iba proti sťažovateľovi ako žalovanému v 4. rade. V ďalšom zotrváva na dôvodoch jeho ústavnej sťažnosti, poukazuje na pokračujúcu nečinnosť okresného súdu a namieta, že žiadna zmena zákonného sudcu, ku ktorej opakovane došlo v napadnutom konaní, mu nebola oznámená.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

8. Napriek nesúhlasu sťažovateľa s upustením od ústneho pojednávania ústavný súd vec prejednal a v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinným od 1. januára 2021 (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) rozhodol bez ústneho pojednávania, pretože z obsahu podaní účastníkov a kompletného súdneho spisu predloženého okresným súdom je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

9. Predmetnom posúdenia ústavného súdu bol v danom prípade postup okresného súdu v napadnutom konaní z hľadiska existencie a príčin vzniku zbytočných prietahov, a teda či jeho postupom došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny (a tiež jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru).

10. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

11. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo na inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K vytvoreniu želateľného stavu, t. j. stavu právnej istoty, dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04, III. ÚS 154/06, II. ÚS 438/2017, II. ÚS 118/2019).

12. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) a s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok ESLP vo veci Frydlander v. Francúzsko z 27. 6. 2000, sťažnosť

č. 30979/96) zohľadňuje v rámci okolností konkrétneho prípadu tri základné kritériá, ktorými sú (1) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (2) správanie účastníka súdneho konania a (3) postup samotného súdu. V rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESLP vo veci Záborský a Šmáriková v. Slovensko, m. m. II. ÚS 32/02, III. ÚS 241/2017, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií preto ústavný súd posudzoval aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

13. Pokiaľ ide o prvé kritérium, t. j. právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom konania je rozhodovanie o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu sp. zn. 3 Zm 634/2013, ktoré podal sťažovateľ 17. februára 2014 v procesnom postavení žalovaného v 4. rade podľa vtedy platného a účinného § 175 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku [(ďalej aj „OSP“); zákon č. 438/2015 Z. z. s účinnosťou od 23. decembra 2015 vypustil § 175 OSP upravujúci inštitút zmenkového platobného rozkazu, pozn.]. Predmetná agenda spadá pod bežnú a pravidelnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov, preto dĺžka namietaného konania nie je závislá od právnej či skutkovej náročnosti prerokovávanej veci. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že zmenkové konanie podľa vtedy platnej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku patrilo podľa povahy medzi skrátené formy konania, v ktorých sa uplatňovala koncentračná zásada, preto ústavný súd tento druh konania aj v konkrétnom prípade sťažovateľa posudzoval prísnejšie. Určitý stupeň zložitosti v posudzovanej veci sťažovateľa však ústavný súd vidí v prítomnosti cudzieho prvku, ktorý sa týkal žalovaného v 3. rade, ktorému bolo potrebné v napadnutom konaní doručovať písomnosti do zahraničia, a to s vopred zabezpečeným prekladom. Ani uvedené však podľa jeho názoru nemôže ospravedlniť doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

14. Ďalším ústavným súdom posudzovaným kritériom je správanie sťažovateľa v napadnutom konaní. V danom prípade ústavný súd pri skúmaní obsahu spisu okresného súdu nezistil také správanie sťažovateľa ako strany sporu, ktoré by bolo možné hodnotiť ako faktor prispievajúci k celkovej dĺžke napadnutého konania, a neboli zistené ani žiadne okolnosti, ktoré by mohli byť v tomto zmysle pričítané na jeho ťarchu.

15. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup okresného súdu v napadnutom konaní ako tretie kritérium pre posúdenie vzniku zbytočných prietáhov. Po preskúmaní obsahu spisu predloženého okresným súdom v tejto veci ústavný súd bez potreby bližšieho hodnotenia jednotlivých čiastkových úkonov (prehľad ktorých je obsiahnutý v bode 2 tohto nálezu, pozn.) konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom dosahujúcim ústavnoprávnu intenzitu, ktoré boli spôsobené nečinnosťou okresného súdu. Nie je totiž ústavne akceptovateľné, aby okresný súd v napadnutom konaní, ktoré sa začalo 6. augusta 2013, dosiaľ nerozhodol o námietkach sťažovateľa proti zmenkovému platobnému rozkazu doručených okresnému súdu 17. februára 2014. Pozornosti ústavného súdu súčasne neuniklo, že v konaní nebolo rozhodnuté ani o návrhu sťažovateľa na prerušenie konania z 24. júla 2015 a rovnako ani o jeho sťažnosti podanej proti uzneseniu z 30. marca 2017 o uložení poplatkovej povinnosti. Procesné úkony okresného súdu boli zamerané predovšetkým na zabezpečovanie prekladov a doručovanie písomností do cudziny v súvislosti s pobytom žalovaného v 3. rade v Rakúskej republike.

16. Ústavný súd v tejto súvislosti akcentuje, že inštitút zmenkového platobného rozkazu obsiahnutý v § 175 OSP platnom v čase začatia napadnutého konania a účinnom do 22. decembra 2015 patril medzi tradičné procesné nástroje skráteného súdneho konania, ktorým

sa rozhodovalo o nárokoch zmenkových veriteľov, čím sa mal umožniť rýchlejší a jednoduchší spôsob dosiahnutia súdneho rozhodnutia. Postup okresného súdu v napadnutom konaní po podaní námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu mal byť plynulým nadviazaním na spomínané skrátené konanie a v súlade s požiadavkou rýchlosti malo byť vo veci nariadené pojednávanie, na ktorom by okresný súd rozhodol, či zmenkový platobný rozkaz ponecháva v platnosti alebo ho zrušuje a v akom rozsahu (§ 175 ods. 3 OSP). V danom prípade bol teda nečinnosťou okresného súdu vo vzťahu k rozhodnutiu o námietkach sťažovateľa *de facto* zmarený účel procesnej úpravy, ktorým bolo rýchle rozhodnutie súdu o nárokoch vyplývajúcich zo zmenky, a to v krátkych lehotách za súčasného uplatnenia koncentračnej zásady (obdobne I. ÚS 262/2020, I. ÚS 366/2020).

17. Vo veci sťažovateľa sa však do rozhodnutia ústavného súdu o ústavnej sťažnosti uskutočnilo len jediné pojednávanie (8. júna 2021), ktoré bolo odročené na účel doplnenia dokazovania. Okresnému súdu však nemožno vytknúť a pričítať mu na ťarchu jeho postup v súvislosti so zrušením termínu pojednávania nariadeného na 11. február 2021 a následne na 13. apríl 2021, a to z dôvodu nepriaznivej celospoločenskej situácie súvisiacej so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19.

18. Priebeh napadnutého konania nepochybne ovplyvnila aj viacnásobná zmena v osobe zákonného sudcu, na čo poukazoval aj okresný súd vo svojom vyjadrení k ústavnej sťažnosti, avšak táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu účastníka konania. Uvedené potvrdzuje aj stabilizovaná judikatúra ústavného súdu, podľa ktorej viacnásobná zmena osoby zákonného sudcu v súdnom konaní nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (obdobne I. ÚS 508/2015, I. ÚS 527/2015).

19. Vzhľadom na uvedené ústavný súd uzatvára, že okresný súd nepostupoval v napadnutom konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná. Je zrejmé, že procesný postup okresného súdu v napadnutom konaní nesmeroval efektívne k rýchlemu odstráneniu stavu právnej neistoty sťažovateľa, a preto nie je zlučiteľný s jeho základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, resp. právom na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote.

20. Po zohľadnení doterajšej neprimeranej dĺžky napadnutého konania a komplexnom posúdení všetkých okolností daného prípadu (predmetu konania, správania sťažovateľa a postupu okresného súdu) tak ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní boli nepochybne spôsobené zbytočné prietahy, čím došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výrokovej časti nálezu).

V.

Primerané zadost'učinenie a príkaz konať vo veci

21. Vzhľadom na skutočnosť, že namietané konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd v zmysle čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy prikázal okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

22. Ústavný súd v danom prípade pri rozhodovaní o návrhu sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadost'učinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý

spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. Berúc do úvahy najmä charakter predmetu konania, obdobie právnej neistoty s'ťažovateľa a všetky okolnosti daného prípadu, majúc na pamäti, že cieľom priznania primeraného finančného zadost'učinenia je len zmiernenie ujmy pociťovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, ústavný súd považoval priznanie sumy 1 500 eur za primerané finančné zadost'učinenie podľa čl. 127 ods. 3 ústavy (bod 3 výroku tohto nálezu).

23. Ústavný súd súčasne v súlade s čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde nevyhovel tej časti ústavnej s'ťažnosti, v ktorej s'ťažovateľ žiadal priznať finančné zadost'učinenie nad sumu priznanú ústavným súdom, t. j. nad sumu 1 500 eur (bod 5 výroku nálezu).

VI.

Trovy konania

24. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) nárok na náhradu trov konania v celkovej sume 450,29 eur (bod 4 výroku tohto nálezu).

25. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania a výpočte odmeny za právne služby ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 11 ods. 3, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 vyhlášky).

26. S'ťažovateľ si uplatnil právo na náhradu trov konania v rozsahu 5 úkonov právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia, právny rozbor veci, podanie ústavnej s'ťažnosti, podanie vyjadrenia na výzvu ústavného súdu a za telefonickú poradu advokáta s klientom.

27. Ústavný súd nepriznal s'ťažovateľovi uplatnenú odmenu za právny úkon označený ako „*vypracovanie právneho rozboru veci pre klienta ohľadom opodstatnenosti podania ústavnej s'ťažnosti a právneho rozboru porušenia základných práv a slobôd s'ťažovateľa zo strany porušiteľa*“, pretože tento úkon nepovažoval za účelne vynaložený pri zastupovaní s'ťažovateľa v konaní pred ústavným súdom.

27.1. K rovnakému záveru ústavný súd došiel, aj pokiaľ ide o uplatnenú odmenu za repliku s'ťažovateľa z 3. februára 2021, keďže predmetné vyjadrenie neobsahovalo žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by prispeli k bližšiemu objasneniu veci a ktoré by ústavný súd nemal preukázané z vlastnej činnosti.

27.2. S'ťažovateľ si súčasne uplatnil odmenu aj za úkon označený ako „*telefonická porada advokáta s klientom ohľadom odpovede s'ťažovateľa zo dňa 02.02.2021 na výzvu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.01.2021*“, priznania ktorej sa s'ťažovateľ domáha s odkazom na nález Ústavného súdu Českej republiky č. k. I. ÚS 1232/20 z 31. augusta 2020. Ústavný súd k tomu uvádza, že náhradu trov konania za poradu možno strane priznať iba v prípade, ak bola porada účelným úkonom právnej služby. V rámci úkonu – prípravy a prevzatia zastúpenia je totiž zahrnutá aj konzultácia s klientom týkajúca sa skutkových a právnych okolností prípadu. Ďalšie porady s klientom sú preto účelné iba za situácie, ak v konaní dôjde k mimoriadnym okolnostiam, ktoré si advokát a klient potrebujú ozrejmiť a prekonzultovať (obdobne II. ÚS 515/2020, II. ÚS 5/2021). V okolnostiach prejednávanej veci s'ťažovateľ mimoriadnosť tohto úkonu nedeclaroval ani

nepreukázal, preto ho nemožno považovať za účelný a opodstatnený úkon, a to bez ohľadu na to, v akej forme sa porada právneho zástupcu so sťažovateľom uskutočnila.

28. Sťažovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2020 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti) á 177 eur a režijný paušál 2 x á 10,62 eur. Ústavný súd priznanú odmenu zvýšil o 20 % daň z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“), t. j. o sumu 75,05 eur, pretože právny zástupca sťažovateľa je platcom DPH.

29. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP), a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2021

Rastislav Kaššák
predseda senátu